

แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน
โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

**The Guidelines for Curriculum Administration Promoting Career
Development Skills of Students at Ban Huay Phueng,
Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province**

วันที่รับบทความ: 25 ก.ค. 64

วันที่แก้ไขบทความ: 13 ก.ย. 64

วันที่ตอบรับ: 20 พ.ย. 64

ชนินทร์พร อินลือ¹

Chaninporn Inlue¹

สมเกียรติ ตุ่นแก้ว²

Somkiet Tunkaew²

พูนชัย ยาวีราช³

Phoonchai Yawirach³

บทคัดย่อ

การศึกษาอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่
พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้าน

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (2564)

¹ Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University. (2021).

² อาจารย์ ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)

² Lecturer in Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat
University. (Advisor)

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)

³ Assistan Professor in Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education,
Chiang Rai Rajabhat University. (Co Advisor)

ห้วยฝิ่ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ประชากร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายบริหาร จำนวน 4 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน และครูผู้สอน จำนวน 41 คน รวมทั้งหมด 62 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่า PNI วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเนื้อหาสำคัญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 2) ศึกษาเหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 5 คน ครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะอาชีพโรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง จำนวน 4 คน ครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะอาชีพโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 6 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบบันทึกการระดมสมอง วิเคราะห์ข้อมูลจากเนื้อหาสำคัญ การศึกษาเหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 3) ศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 3 คน ครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะอาชีพโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลจากเนื้อหาสำคัญ การศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยฝิ่ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ด้าน

จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล ภาพรวม มีระดับคุณภาพ อยู่ในระดับ มาก

2. เหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย พบว่า 1) เหตุปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ด้านบุคลากร มีการวางแผนเรียกบรรจุอัตรากำลังครูที่ขาด ด้านการบริหารจัดการ มีการวิเคราะห์หลักสูตรตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและวิเคราะห์ความต้องการในการจัดทำหลักสูตร ด้านแหล่งเรียนรู้มีการใช้แหล่งเรียนรู้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพ และด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการจัดหาเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร 2) เหตุปัจจัยที่ลดรั้งการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ด้านบุคลากร ขาดการสำรวจและวางแผนอัตรากำลังครูผู้สอนตรงวิชาเอกที่เน้นทักษะอาชีพ ด้านการบริหารจัดการ ขาดการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตาม การบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ด้านแหล่งเรียนรู้ ขาดการจัดสรรงบประมาณการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักรที่ต้องมีในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนด้านทักษะอาชีพ และด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาควรมีจำนวนที่เพียงพอและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

3. แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย พบว่า การบริหารหลักสูตรตามกระบวนการบริหารคุณภาพ PDCA มีขั้นตอนประกอบด้วย 1) การวางแผน (P) 1.1) ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา 1.2) ด้านการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา 1.3) ด้านการวางแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 2) การปฏิบัติตามแผน (D) 2.1) ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร 3) การตรวจสอบประเมิน (C) 3.1) ด้านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล 4) ด้านการปรับปรุงพัฒนา (A) 4.1) ด้านการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 4.2) ด้านการปรับปรุงและพัฒนการบริหารหลักสูตรและหลักสูตรสถานศึกษา **คำสำคัญ:** การบริหารหลักสูตร ส่งเสริมอาชีพ ทักษะการพัฒนาสำหรับนักเรียน

Abstract

The aims of this study were (1) to examine current and desirable circumstances of curriculum administration promoting career development for students at Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province. The population involved 62 participants including 1 Director and 1 Vice-director, 4 chiefs of administrative divisions, 15 school committees, 41 teachers. The research instrument was questionnaire and the data was analyzed for PNI, mean, to examine current and desirable circumstances of curriculum administration promoting career development for students at Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province, standard, deviation and content analysis. (2) to analyze key factors affecting the guidelines for curriculum administration promoting career development of students at Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province. The population recruited 20 participants including 2 administrators from Ban Huay Phueng School, 5 administrators from prototyped schools, 4 teachers teaching career development at Ban Huay Phueng School, 6 teachers teaching career development at prototyped schools, and 3 school committees from Ban Huay Phueng School. The research instrument was brainstorming form and the data was analyzed by content analysis to analyze key factors affecting the guidelines for curriculum administration promoting career development of students at Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province. (3) to develop the guidelines for curriculum administration promoting career development of students at Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province. The population recruited 6 participants including 3 prototyped school administrators, 3 teachers teaching career development at the prototyped schools. The research instrument was an interview and the data to develop the guidelines for curriculum administration promoting career development of students at Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province was analyzed by content analysis. The results showed that:

1. The current and desirable circumstances of curriculum administration promoting career development of students at Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province in regard to objective, content, learning activities, and evaluation, in overall, were rated at the high level.

2. The key factors affecting the curriculum administration promoting career development of students at Ban Huay Phueng, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province showed that: 1) The promoting factors were that personnel was sufficient and well planned for recruitment. Management showed analysis of curriculum consistent to the school's context. Learning resources showed the use of learning resources focusing on career development activities. Media and technology showed allocation of technology promoting new learning skills appropriate for the curriculum and learners. 2) The de-promoting factors in regard to personnel were the lack of survey and planning on personnel recruitment matching with the direct discipline and career. Management concerned the lack of research on curriculum administration, supervision, and monitoring consistently. Learning resources concerned the lack of budget support to allocate materials, equipment and tools needed for career development activities. Media and technology showed adequacy and readiness for use.

3. The guidelines for curriculum administration promoting career development of Ban Huay Phueng School, Mae Fah Luang District, Chiang Rai Province concerned PDCA framework involving steps i.e. 1) Planning (P) 1.1) Readiness preparation of the school 1.2) Developing school curriculum 1.3) Curriculum administration plan 2) Implementation (D) 2.1) Curriculum implementation 3) Evaluation (C) 3.1) Supervision and evaluation 4) Improvement (A) 4.1) Summary of school curriculum administration 4.2) Improving and developing school curriculum administration.

Keywords: Curriculum Administration, Promoting Career, Development Skills for Student

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการปฏิรูปการศึกษาที่เปลี่ยนมายึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของตนเอง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ โดยไม่เน้นไปที่การท่องจำเพียงเนื้อหากระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

การศึกษาคือ เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม กล่าวคือ การศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ เพื่อให้คนเป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคมต่อไป อย่างไรก็ตาม การพัฒนาอาชีพเป็นสิ่งที่สำคัญในวิถีชีวิตและการดำรงชีพในปัจจุบัน เพราะอาชีพเป็นการสร้างรายได้เพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว อาชีพก่อให้เกิดผลผลิตและการบริการ ซึ่งสนองตอบต่อความต้องการของผู้บริโภค

โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีจำนวนมาก จำนวนครูไม่เพียงพอ เนื่องจากครู 1 คน ต้องดูแลนักเรียนจำนวน 40 คน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างไม่มีทั่วถึง อีกทั้งประสบปัญหาด้านอาคารเรียนไม่เพียงพอ และไม่มีโรงฝึกงานให้กับนักเรียนที่เรียนสายอาชีพ ส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาแล้วมักจะไปทำงานทั้งในประเทศหรือต่างประเทศเพื่อหารายได้ เนื่องจากนักเรียนมีทักษะพิเศษในด้านการสื่อสารภาษาจีน และนักเรียนมีความเข้าใจว่าการออกไปทำงานต่างประเทศนั้นสามารถสร้างรายได้มากกว่าทำงานในประเทศ

โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง จังหวัดเชียงราย มีวิสัยทัศน์มุ่งบริหารจัดการโดยจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานระดับสากล บนพื้นฐานของความเป็นไทย จัดการเรียนการสอนโดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา อาศัยการมี

ส่วนร่วมครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาเพื่อปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักความเป็นไทย ประพฤติตนตามหลักค่านิยม 12 ประการ และมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามพลโลก “ทักษะแห่งอนาคตใหม่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21” โดยจัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ โรงเรียนมีกระบวนการพัฒนาผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียน และเป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยเน้นการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาเป็นหลัก เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของผู้เรียน โดยผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะเพิ่มเติม (โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง, 2562 : 2)

จากปัญหาดังกล่าวพบว่า โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ไม่ตรงต่อความต้องการของนักเรียนเท่าที่ควร ทั้งนี้ทางโรงเรียนได้มีการเก็บข้อมูลปัญหาเหล่านี้ และพบว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกปีการศึกษา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และเหตุปัจจัยสำคัญของการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการหาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย อันจะนำไปเป็นแนวทางการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาเหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

ประโยชน์ของการศึกษา

ด้านความรู้

1. ได้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับสภาพของการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
2. รู้สาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
3. ได้แนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

ด้านการนำไปใช้

1. ชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร
2. นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากหลักสูตรที่มีการบริหารจัดการที่ดี
3. เป็นแนวทางให้โรงเรียนอื่นได้เข้ามาศึกษาและนำไปปรับใช้ในโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ด้านเนื้อหาได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Resource) ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง

1.2 เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ด้านเนื้อหา ได้แก่ บุคลากร การบริหารจัดการ แหล่งเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Resource) ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง

1.3 แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน บ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ด้านเนื้อหา ได้แก่ คุณภาพของผู้เรียน กระบวนการบริหารและการจัดการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทักษะอาชีพที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Resource) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ได้แก่ หนังสือ ตำรา บทความและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการจัดการหลักสูตร ที่สอดคล้องกับการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21

2. ด้านพื้นที่วิจัย โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง ตำบลแม่สองใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

3. ด้านเวลา ปีการศึกษา 2561 – 2563

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารหลักสูตร เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เลือกรูปแบบเจาะจง โดยผู้ให้ข้อมูลมีทั้งสิ้น 62 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายบริหาร จำนวน 4 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน ครูผู้สอน จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามจัดทำขึ้นจากกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Priority Need Index : PNI)

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อศึกษาเหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาเป็นการเลือกแบบเจาะจง เพื่อศึกษาเหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ประชากรมีทั้งสิ้น 20 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 5 คน ครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะอาชีพ จำนวน 4 คน ครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะอาชีพโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 6 คน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ คือ แบบบันทึกการระดมสมอง (Brain Storming) วิเคราะห์และสรุปแบบสอบถามและแบบสำรวจจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาใช้เป็นข้อมูลในการระดมสมอง โดยมีประเด็นการระดมสมอง คือ เหตุปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญและการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงเหตุและผล (Cause and Effect) และสรุปเนื้อหาเชิงบรรยาย (Content Analysis) เกี่ยวกับเหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสนับสนุนหรืออุดหนุนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาเป็นการเลือกแบบเจาะจง เพื่อศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ประชากรมีทั้งสิ้น 6 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 3 คน ครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะอาชีพโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่ตอบ นำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ในภาพรวมและทุก มีการบริหารจัดการหลักสูตรอยู่ในระดับมาก โดยด้านเนื้อหา

ค่าดัชนีความต้องการสูงสุด คือ ด้านจุดมุ่งหมาย โดยด้านเนื้อหาหามีค่าดัชนีความต้องการสูงสุด รองลงมา คือ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านการประเมินผล และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ ด้านจุดมุ่งหมาย ในภาพรวมและทุกชั้น (ชั้นการวางแผน ชั้นการปฏิบัติตามแผน ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุงแก้ไข) มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ด้านเนื้อหา ในภาพรวมและทุกชั้น (ชั้นการวางแผน ชั้นการปฏิบัติตามแผน ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุงแก้ไข) มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ในภาพรวมและทุกชั้น (ชั้นการวางแผน ชั้นการปฏิบัติตามแผน ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุงแก้ไข) มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ด้านการประเมินผล ในภาพรวมและทุกชั้น (ชั้นการวางแผน ชั้นการปฏิบัติตามแผน ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุงแก้ไข) มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก

2. เหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

2.1 เหตุปัจจัยสำคัญด้านบุคลากร

2.1.1 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน ชั้นการวางแผน คือ มีการวางแผนเรียกบรรจ้อัตรากำลังครูที่ขาด ชั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ได้ครูบรรจุใหม่ที่ไม่ตรงกับวิชาเอกเกี่ยวกับทักษะอาชีพ มาสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะอาชีพ ชั้นตรวจสอบประเมิน คือ มีการนิเทศ กำกับติดตาม และตรวจสอบครูผู้สอนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะอาชีพนานๆครั้ง และชั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ ครูผู้สอนมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะอาชีพนานๆ ครั้ง

2.1.2 เหตุปัจจัยสำคัญที่จุดรั้ง ชั้นการวางแผน คือ ขาดการสำรวจและวางแผนอัตรากำลังครูผู้สอนตรงวิชาเอกที่เน้นทักษะอาชีพ ชั้นการปฏิบัติตามแผน คือ เนื่องจากการได้ครูบรรจุใหม่ที่ไม่ตรงกับวิชาเอกในการสอนทักษะอาชีพมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหา ทฤษฎี และหลักการ มากกว่าการฝึกทักษะอาชีพ ชั้นตรวจสอบประเมิน คือ ขาดการนิเทศ กำกับติดตาม และตรวจสอบการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และชั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ

ขาดการส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจให้ครูผู้สอนเกิดการเรียนรู้และพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2.2 เหตุปัจจัยสำคัญด้านการบริหารจัดการ

2.2.1 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน ขั้นการวางแผน ขั้นปฏิบัติตามแผน ขั้นตรวจสอบประเมิน และขั้นการปรับปรุงพัฒนา โดยสรุปแล้วมีเหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการบริหารหลักสูตรด้านการบริหารจัดการ ขั้นการวางแผน คือ วางแผนวิเคราะห์หลักสูตรตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและวิเคราะห์ความต้องการในการจัดทำหลักสูตร ขั้นการปฏิบัติตามแผน คือ วิเคราะห์หลักสูตรตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและวิเคราะห์ความต้องการในการจัดทำหลักสูตร ขั้นตรวจสอบประเมิน คือ ตรวจสอบหลักสูตรตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและตรวจสอบความต้องการในการจัดทำหลักสูตร และขั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ พัฒนาหลักสูตรตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและตรวจสอบความต้องการในการจัดทำหลักสูตร

2.2.2 เหตุปัจจัยสำคัญที่จุดรั้ง ขั้นการวางแผน คือ ขาดการวางแผนการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ขั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ขาดการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ขั้นตรวจสอบประเมิน คือ ขาดการตรวจสอบการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และขั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ ขาดการปรับปรุงและพัฒนากิจการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2.3 เหตุปัจจัยสำคัญด้านแหล่งเรียนรู้

2.3.1 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน ขั้นการวางแผน ขั้นปฏิบัติตามแผน ขั้นตรวจสอบประเมิน และขั้นการปรับปรุงพัฒนา โดยสรุปแล้วมีเหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการบริหารหลักสูตรด้านแหล่งเรียนรู้ ขั้นการวางแผน คือ วางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพ ขั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ดำเนินการใช้แหล่งเรียนรู้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพ ขั้นตรวจสอบประเมิน คือ ตรวจสอบแหล่งเรียนรู้ที่ใช้เป็นสถานที่ในการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพ และขั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ มีการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพ

2.3.2 เหตุปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นขั้นการวางแผน คือ ขาดการวางแผนในการจัดสรรงบประมาณการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักร ที่ต้องมีในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนด้านทักษะอาชีพ ขั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ขาดการดำเนินการจัดสรรงบประมาณการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักร ที่ต้องมีในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนด้านทักษะอาชีพ ขั้นตรวจสอบประเมิน คือ ขาดการตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักร ที่ต้องมีในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนด้านทักษะอาชีพ และขั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ ขาดการพัฒนาการจัดสรรงบประมาณการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักร ที่ต้องมีในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนด้านทักษะอาชีพ

2.4 เหตุปัจจัยสำคัญด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4.1 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนขั้นการวางแผน ขั้นปฏิบัติตามแผน ขั้นตรวจสอบประเมิน และขั้นการปรับปรุงพัฒนา โดยสรุปแล้วมีเหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการบริหารหลักสูตรด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ขั้นการวางแผน คือ ประชุมและวางแผนจัดหาเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร ขั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ดำเนินการจัดหาเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร ขั้นตรวจสอบประเมิน คือ ตรวจสอบและประเมินเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร และขั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ พัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร

2.4.2 เหตุปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นขั้นการวางแผน คือ ขาดวางแผนในการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ขาดการดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน ขึ้นตรวจสอบประเมิน คือ ขาดการตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขึ้นการปรับปรุงพัฒนา คือ ขาดการปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย สรุปได้ ดังนี้

ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา ควรจัดเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ จัดอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกิดทักษะในการจัดทำหลักสูตร

ด้านการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีการประสานความร่วมมือโรงเรียนใกล้เคียง จัดบุคลากรที่มีความชำนาญในแต่ละกลุ่มสาระร่วมกันรับผิดชอบและร่วมมือจัดทำสาระหลักสูตร

ด้านการวางแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและดำเนินการประชุมวางแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วม

ด้านดำเนินการใช้หลักสูตร ควรจัดสัมมนาครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจหลักสูตรสถานศึกษาในทิศทางเดียวกัน จะส่งผลต่อการนำไปใช้ในการจัดทำแผนการสอนได้ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร

ด้านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล ควรมีการประชุมคณะครูเพื่อจัดทำแผนการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล จัดทำปฏิทินการนิเทศแต่งตั้งและมอบหมายหน้าที่

ด้านการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ควรจัดอบรมครูสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตรและหลักสูตรสถานศึกษา จัดประชุมคณะครูและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตรและหลักสูตรสถานศึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

เมื่อพิจารณาคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) โดยภาพรวมพบว่า มีค่า PNI = 0.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านเนื้อหา (PNI = 0.04) ซึ่งจุดหมายปลายทางของการจัดการศึกษาจำเป็นจะต้องกำหนดให้มีหลักสูตรขึ้น หลักสูตรจึงเป็นทั้งข้อกำหนดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นตัวกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน และการศึกษาที่จะให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ได้นั้นจะต้องใช้ตัวกำหนดหรือเกณฑ์เป็นเครื่องมือในการวัด ดังนั้นการให้การศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายที่กำหนดจึงต้องใช้หลักสูตรเป็นตัวกำหนด สอดคล้องกับการศึกษาของธนะศักดิ์ เปาวิก (2550: 49-50) ที่กล่าวว่า iva ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษได้แก่เรื่องการนำหลักสูตรไปใช้

2. เหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

2.1 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนด้านบุคลากร โดยสรุปแล้วมีเหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการบริหารหลักสูตรด้านบุคลากร ขึ้นการวางแผน คือ มีการวางแผนเรียกบรรจุอัตรากำลังครูที่ขาด ขึ้นการปฏิบัติตามแผน คือ ได้ครูบรรจุใหม่ที่ไม่ตรงกับวิชาเอกเกี่ยวกับทักษะอาชีพ มาสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะอาชีพ ขึ้นตรวจสอบประเมิน คือ มีการนิเทศกำกับติดตาม และตรวจสอบครูผู้สอนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะอาชีพนานๆ ครั้ง และขึ้นการปรับปรุงพัฒนา คือ ครูผู้สอนมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะอาชีพนานๆ ครั้ง ส่วนเหตุปัจจัยจุดรั้งด้านบุคลากร คือ ขึ้นการวางแผน คือ ขาดการสำรวจและวางแผนอัตรากำลังครูผู้สอนตรงวิชาเอกที่เน้นทักษะอาชีพ ขึ้นการปฏิบัติตามแผน คือ เนื่องจากการได้ครูบรรจุใหม่ที่ไม่ตรงกับวิชาเอกในการสอนทักษะอาชีพมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหา ทฤษฎี

และหลักการ มากกว่าการฝึกทักษะอาชีพ ขึ้นตรวจสอบประเมิน คือ ขาดการนิเทศ กำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และขึ้นการปรับปรุง พัฒนา คือ ขาดการส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจให้ครูผู้สอนเกิดการเรียนรู้และพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องมาจาก โรงเรียนได้รับการจัดสรรบุคลากร ซึ่งเป็นครูบรรจุใหม่ไม่ตรงกับวิชาเอกที่เกี่ยวข้องกับ ทักษะอาชีพ มาสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะอาชีพ สอดคล้องกับ กนกนารถ ศรีกุลนะ (2559 : 121) กล่าวว่า เหตุปัจจัยที่เป็นปัจจัยที่สนับสนุนและกระตุ้นคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงาน มีการพัฒนาตนเองในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น แต่จำนวนครูผู้ดูแลเด็กและผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กมีจำนวนไม่เพียงพอ งบประมาณที่มา สนับสนุนด้านการศึกษา งบประมาณยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สภาพแวดล้อมในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นอุปสรรคต่อ การจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็ก เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ชุมชนและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนอุปกรณ์การศึกษา

2.2 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนด้านการบริหารจัดการ เหตุปัจจัยสำคัญที่ สนับสนุน ขึ้นการวางแผน คือ วางแผนวิเคราะห์หลักสูตรตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและ วิเคราะห์ความต้องการ ในการจัดทำหลักสูตร ขึ้นการปฏิบัติตามแผน คือ วิเคราะห์หลักสูตร ตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและวิเคราะห์ความต้องการ ในการจัดทำหลักสูตร ขึ้นตรวจสอบ ประเมิน คือ ตรวจสอบหลักสูตรตามสภาพบริบทของท้องถิ่นและตรวจสอบความต้องการ ในการจัดทำหลักสูตรและขึ้นการปรับปรุงพัฒนา คือ พัฒนาหลักสูตรตามสภาพบริบทของ ท้องถิ่นและตรวจสอบความต้องการ ในการจัดทำหลักสูตร ส่วนเหตุปัจจัยสำคัญที่กระตุ้น การบริหารหลักสูตรด้านการบริหารจัดการ ขึ้นการวางแผน คือ ขาดการวางแผนการวิจัย เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ขึ้นการปฏิบัติตามแผน คือ ขาดการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตาม การบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ขึ้นตรวจสอบประเมิน คือ ขาดการตรวจสอบ การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่าง ต่อเนื่อง และขึ้นการปรับปรุงพัฒนา คือ ขาดการปรับปรุงและพัฒนาการวิจัยเกี่ยวกับ

การบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เนื่องมาจากการวางแผนการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สอดคล้องกับ เสน่ห์ศรี โกเสนตอ (2559 : 92 - 97) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงาน วิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจิวเฒ่า ตำบลศรีดอนมูล อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย กล่าวว่า เหตุและปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการงานวิชาการ ปัจจัยภายใน สถานศึกษา ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงาน งบประมาณที่จัดสรรจากหน่วยงานต้นสังกัด วัสดุ อุปกรณ์ที่มีในสถานศึกษา รวมถึงการบริหารจัดการตามหน้าที่ของผู้บริหาร

2.3 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนด้านแหล่งเรียนรู้ โดยสรุปแล้วมีเหตุปัจจัย สำคัญที่สนับสนุนการบริหารหลักสูตรด้านแหล่งเรียนรู้ ขึ้นการวางแผน คือ วางแผนการใช้ แหล่งเรียนรู้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพ ขึ้นการปฏิบัติ ตามแผน คือ ดำเนินการใช้แหล่งเรียนรู้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ เน้นทักษะอาชีพ ขึ้นตรวจสอบประเมิน คือ ตรวจสอบแหล่งเรียนรู้ที่ใช้เป็นสถานที่ใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอาชีพ และขึ้นการปรับปรุงพัฒนา คือ มีการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นทักษะอาชีพ ส่วนเหตุปัจจัยสำคัญที่จุดรั้งการบริหารหลักสูตรด้านแหล่งเรียนรู้ ขึ้นการวางแผน คือ ขาดการวางแผนในการจัดสรรงบประมาณการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักร ที่ต้องมีในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนด้านทักษะ อาชีพ ขึ้นการปฏิบัติตามแผน คือ ขาดการดำเนินการจัดสรรงบประมาณการซื้อวัสดุ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะอาชีพ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560: 118) การส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชนนั้น การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายแหล่งเรียนรู้ให้มีมาตรฐานและกระจายให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมทั้งจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ ปรับสภาพแวดล้อมให้ เอื้ออำนวยกับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจาก จุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การปลูกฝังนิสัย และทักษะในการเรียนรู้ ทุกที่ ทุกเวลา และทุกโอกาส ดังนั้นการให้เรียนรู้วิธีเรียน วิธีแสวงหาความรู้ ซึ่งเป็น

เครื่องมือที่ช่วยให้บุคคลมีทักษะในการแสวงหาความรู้ และใช้ความรู้แก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเองในทุกๆ ช่วงชีวิต สอดคล้องกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2557: 27-31) ที่กำหนดให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชนโดยใช้ กศน. ตำบล/แขวง ในสังกัดสถานศึกษา เป็นฐานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน

2.4 เหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนด้านสื่อเทคโนโลยี โดยสรุปแล้วมีเหตุปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการบริหารหลักสูตรด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นการวางแผน คือ ประชุมและวางแผนจัดหาเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร ชั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ดำเนินการจัดหาเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร ชั้นตรวจสอบประเมิน คือ ตรวจสอบและประเมินเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร และชั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ พัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร ส่วนเหตุปัจจัยสำคัญที่จุดรั้งการบริหารหลักสูตรด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นการวางแผน คือ ขาดวางแผนในการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ชั้นการปฏิบัติตามแผน คือ ขาดการดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ชั้นตรวจสอบประเมิน คือ ขาดการตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และชั้นการปรับปรุงพัฒนา คือ ขาดการปรับปรุงอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของยูเนสโก UNESCO (2017: 55-59) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรของบางประเทศในทวีปเอเชีย ได้แก่ อฟกานิสถาน บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และศรีลังกา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขาดการประสานงานที่ฉะระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่างๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและขาดการติดตามการใช้หลักสูตรของครู หลักสูตรขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลนเอกสารหลักสูตร ตำราเรียนไม่ทันสมัย ขาดแคลน

หนังสืออ่านประกอบ ประการสุดท้ายคือ ศูนย์พัฒนาหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดีในการนำหลักสูตรไปใช้

3. แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

3.1 ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา ควรจัดเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ จัดอบรม ครูและประชุมเชิงปฏิบัติการให้มีความรู้ความเข้าใจเกิดทักษะในการจัดทำหลักสูตร ควรมีการสำรวจข้อมูลสารสนเทศความต้องการ ความจำเป็นของท้องถิ่น โดยให้ผู้อยู่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ เข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 2) ได้กล่าวถึง โรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรว่ามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและขยายผลหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติ เป็นศูนย์วิจัยการนำหลักสูตรแกนกลางสู่การปฏิบัติในโรงเรียน และห้องเรียนเป็นศูนย์การเรียนรู้เรื่องหลักสูตรอิงมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร การจัดทำหน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐาน การประเมินผลระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนให้กับโรงเรียนอื่นๆ เป็นแบบอย่างของการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี

3.2 ด้านการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีการประสานความร่วมมือในระบบกลุ่มให้โรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกันร่วมกันจัดทำสาระหลักสูตร จัดบุคลากรตามความร่วมมือของระบบกลุ่ม โรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกันที่มีความชำนาญแต่ละกลุ่ม สาระร่วมกัน รับผิดชอบในการจัดทำสาระหลักสูตรเป็นรายกลุ่มสาระ จัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจ สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 37-39) ขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินการ โดยสังเขป ดังนี้

- 1) มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการหรือคณะทำงานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และงานวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
- 2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มีแหล่งข้อมูลสำคัญมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาทิ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา จุดเน้นความต้องการของชุมชน และของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน
- 3) จัดทำหลักสูตร สถานศึกษามี

องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ วิทยุทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา (เวลาเรียน รายวิชา พื้นฐานเพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) คำอธิบายรายวิชา และเกณฑ์การจบหลักสูตร และเอกสารระเบียบ การวัดผลประเมินผล

4) คณะกรรมการสถานศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบนำเสนอร่างเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาและระเบียบการวัดผลประเมินผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากมีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการก็นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงร่างหลักสูตรสถานศึกษา ให้ความเหมาะสม ชัดเจนยิ่งขึ้น ก่อนการอนุมัติใช้หลักสูตร เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้จัดทำเป็นประกาศหรือคำสั่งเรื่องให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและประธานกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้ลงนาม

5) ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปกำหนดโครงสร้างรายวิชา และออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย 6) วิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตร

3.3 ด้านการวางแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาและดำเนินการประชุมวางแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วม ทั้งนี้ควรมีวางแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยการบูรณาการภารกิจงานด้านต่างๆ เพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขาดความรู้ ความเข้าใจและละเอียด การมีส่วนร่วมซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555 : 24-29) ที่กล่าวไว้ว่าสถานศึกษาที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนนำไปใช้ควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาที่จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแล้ว ก่อนนำไปใช้จะต้องวางแผนในการดำเนินการใช้หลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรบรรลุผลตามเป้าหมาย

3.4 ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร ควรจัดสัมมนาครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจหลักสูตร สถานศึกษาในทิศทางเดียวกันอันจะส่งผลต่อการนำไปใช้ในการจัดทำแผนการสอนและจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งนี้ควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นหรือนำวิทยากรท้องถิ่นเข้าสู่โรงเรียน ควรจัดการ

ประชุมคณะครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรทุกภาคเรียน เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจ และละเลยการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551: 35) ที่กล่าวไว้ว่า การดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาโดยสถานศึกษาปฏิบัติการบริหารจัดการหลักสูตรตามขั้นที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนนี้คือ การบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตรที่วางไว้

3.5 ด้านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล ควรมีการประชุมคณะครูเพื่อจัดทำแผนการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล จัดทำปฏิทินการนิเทศเพื่อใช้เป็นคู่มือในการดำเนินการ ทั้งนี้ควรมีการแต่งตั้งและมอบหมายหน้าที่ให้คณะครูเป็นกรรมการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล จัดให้มีการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลาย โดยเฉพาะควรเน้นการมีส่วนร่วมเพื่อลดภาระงานของผู้บริหาร อบรมชี้แจงสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล และการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เนื่องจากการนิเทศ กำกับติดตามผลและประเมินผล เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนที่จะต้องดำเนินการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่คณะครู และร่วมกันวางแผนการนิเทศ กำหนดบทบาทหน้าที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการนิเทศกำกับติดตามผลและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภัทรา ใจวอมราภรณ์ (2557: 208) ที่ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร กำกับ ติดตาม และนิเทศการใช้หลักสูตร และมีการประเมินการใช้หลักสูตร โดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรทุกปีการศึกษา ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

3.6 ด้านการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ควรจัดอบรมครูสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูไม่มีความรู้ความ เข้าใจและประสบการณ์เพียงพอในการสรุปผลการดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุธานี แม้นัญติ (2550: 137-152)

ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลในจังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารจัดการหลักสูตร โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3.7 ด้านการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตรและหลักสูตรสถานศึกษา ควรจัดอบรมครูให้ความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตร และหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้ควรกำหนดและจัดประชุมสัมมนาคณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตรและหลักสูตรสถานศึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา เนื่องจากผู้บริหารและคณะกรรมการขาดความรู้และความมั่นใจในการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตรและหลักสูตรสถานศึกษา ทำให้ละเลยการดำเนินการภารกิจที่สำคัญในด้านนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอนุรักษ์ พนารักษ์ (2559: 298) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีสาระการเรียนรู้ที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหาร โรงเรียนนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผน การจัดการองค์การ พัฒนาระบบบริหารที่ส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการ โรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระและครูผู้สอน ควรศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ในด้านการส่งเสริมบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านแหล่งเรียนรู้ และด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำไปวางแผน การจัดการองค์การ และพัฒนาโรงเรียน

2. ผู้บริหารควรมีการจัดประชุม วางแผนในการพัฒนาบุคลากรและครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. ผู้บริหารควรรำแนวทางที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการนำแนวทางการบริหารหลักสูตร เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ไปทดลองใช้ในโรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง

2. ควรมีการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตร เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ในสถานศึกษาเขตพื้นที่อื่น หรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้เกิดการวิจัยในลักษณะที่เป็นวงกว้างมากขึ้น

รายการอ้างอิง

กนกนารถ ศรีกุลนะ. (2559). *แนวทางการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานการ*

ดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านศรีคอนมูล ตำบลศรีคอนมูล อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร.*

ธงชัย ช่อพฤษา. (2548). *การบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน.*

(การศึกษาระดับครุศาสตรมหาบัณฑิต). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง. (2562). *รายงานผลคุณภาพการประเมินภายในสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR). เชียงราย: โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง.*

สมนึก ธาตุทอง. (2548). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2).*

กรุงเทพมหานคร: เพชรเกษมการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมาตรฐานสากล ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.*

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานฯ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

เสน่ห์ศรี โกเสนตอ. (2559). *แนวทางการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่บ้าน
จิวเฒ่า ตำบลศรีดอนมูล อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.